

Значителен е броят на родените в България (напр. 1992 г. те са 26 394, 2002 г. - 19 928) (Recensământul..., 2003).

Бивша Югославия (създадена след Първата световно война) включва в своите граници по-голямата част от българската етническа територия, останала извън държавните граници на България.

Малцинствените права на българите са признати след Втората световна война, но само в Западните покрайнини, присъединени съгласно Ньойския мирен договор от 1919 г. Изменението на броя на българите по отделни преброявания може да се проследи в табл. 6. Тук има рязко очертана тенденция на намаляване на броя на изявилите се като българи след 1961 г. и особено между 1971 и 1981 г.

Майчиният език е наблюдаван още при преброяванията през 1921 и 1931 г., но лицата с майчин език български са включени към лицата със сърбохърватски език. С майчин език български през 1953 г. са 60 398 лица, през 1971 г. - 53 551, и през 1981 г. - 28 925.

През 1991 г. бивша Югославия включва само Сърбия и Черна гора. Лицата, принадлежащи към българския етнос, са 26 922 и 20 660 са с майчин език български.

След разпадането на Югославия (както и преди това) най-много българи по етническа принадлежност се обособяват в Сърбия. В тази държава още през 1833 г. са включени българските селища по поречието на р. Тимок (с градовете Зайчар, Неготин и т.н.). След Руско-турската война (1977-1878 г.) към Сърбия е присъединен Нишкият санджак, населен основно с българи (включили се в обхвата на Българската екзархия през 1870 г.), които никога не са били признавани официално като такива⁵.

Таблица 6

"БЪЛГАРСКО ПРИСЪСТВИЕ" КАТО ЕТНИЧЕСКА ПРИНАДЛЕЖНОСТ В БИВША ЮГОСЛАВИЯ ПО ДАННИ ОТ ПРЕБРОЯВАНИЯТА НА НАСЕЛЕНИЕТО

Години	Брой	Абсолютен прираст - бр.	Темп на растежа - %
1948	61140	-	-
1953	61708	568	100.9
1961	62624	916	101.5
1971	58627	-3997	93.6
1981	36185	-22442	61.7

Забележка: Абсолютният прираст и темпът на растеж са при база предходното преброяване.

Източник: Demographic Yearbook. United Nation, N.Y.

⁵ По този повод един сърбин в личен разговор с автора, искайки да подчертае, че между българския и сръбския език няма рязка граница, сподели, че хората, живеещи на повече от сто километра навътре в сръбската територия, и до днес се наричат живеещите във вътрешността на страната "скарани с падежите".